

РЕШЕНИЕ

№ 22022

гр. София, 26.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав, в
публично заседание на 10.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **1608** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано по жалба на „OGL-FOOD TRADE LEBENSMITTEL VERTRIEB“, GMBH (ОГЛ ФУУД Трейд Л.“ ГМБХ)– Германия чрез упълномощен адвокат Г., със съдебен адрес [населено място], [улица], № 75, ет.2, ап.2, срещу Решение № Р. 3000-180/27.01.2022г./32-29122, издадено от Директор на Териториална дирекция „Митница П.“ при Агенция „Митници“, в частта, в която е постановен отказ за възстановяване на депозит за внесени тиквички в размер на 581,33 лв.

Жалбоподателят оспорва решението като незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Поддържа се, че в процесното решение неправилно е възприета фактическата обстановка. Жалбоподателят твърди, че при осъществения от него внос на стоки са представени всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена за доставката на внасяните стоки, което е и договорната стойност по смисъла на чл.70 от Регламент (ЕС) 952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза (МКС). Изтъква, че чл.75 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализацията на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност. Акцентира върху обстоятелството, че от страна на митническия орган не е оспорен нито един от представените документи, нито е бил приет за неистински и/или подправен. Според жалбоподателя митническата администрация не е отчела спецификата на търговските отношения между „ОГЛ – ФУУД ТРЕЙД Л.“ ГМБХ и крайния им клиент – международната търговска верига LIDL,

свързани с периодични, целогодишно продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполага по-гъвкав подход при изчисляване на търговската печалба. Твърди, че за стоките от един и същи вид, каквито са и внасяните пресни тиквички, дружеството реализира положителен финансов резултат /печалба/, изчислен за един по-дълъг /едномесечен/ период, независимо че в рамките на този период е имало единични доставки, които са били продадени на цени по-ниски от митническата стойност. Искане се да бъде отменено решението на директора на ТД Митница П. в оспорената част и да се присъдят сторените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Подробни доводи излага в писмени бележки.

Ответникът – директорът на ТД Митница П., представляван от юрк. Д., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

На 15.04.2021г. в МБ С. OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH е подало митническата декларация с МРН 21BG003010026138R5 за поставяне под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление на пресни зеленчуци, в това число 2400 кг. пресни тиквички с произход Р Турция. За стоката е декларирана митническа стойност в размер на 3430,99 лв., преизчислена в €/ 100 кг. на 73,09 €/ 100 кг.

Определената от Европейската комисия (ЕК) за дата 15.04.2021 г. стандартна вносна стойност (СВС) за пресни тиквички с произход от Р Турция, е 51,1 €/100 кг. Тъй като декларираната вносна стойност е по-голяма с повече от 8 % от СВС от определената за деня СВС, вносителят е представил обезпечение в размер на 581,33 лв., представляващо разликата между митото, което вносителят би платил при определената за деня СВС, и вече платеното за тази стока мито.

На 15.04.2021 г. OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH е уведомено, че в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация е необходимо да представи доказателства, че стоката е реализирана на пазара при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

На 14.05.2021 г. дружеството е представило чрез пълномощник документи, според които цялото количество тиквички - 2400 кг. е продадено на търговска верига Лидл Румъния на цена от 98€/100 кг.

На 14.05.2021г. са представени документи, удостоверяващи извършени плащания на немското дружество към турските износители, а на 16.06.2021г. представя и следните документи: справки декларации за ДДС за данъчни периоди януари, февруари, март и април 2021г. с приложени към тях дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките – декларации за ДДС; дневници за покупки и продажби за тези периоди; подадени VIES декларации за осъществени ВОД за съответните периоди.

Тъй като количеството от 2400 кг. пресни тиквички са продадени на цена, по-ниска от цената на придобиване на стоката, митническите органи са приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване. С писмо рег. № 32-317296 от 07.10.2021 г. жалбоподателят е уведомен, че предстои издаване на решение с неблагоприятен за него резултат – възникване на митническо задължение по митническа декларация МРН 21BG003010026138R5 поради неизпълнение на условието по чл.75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и представеното обезпечение ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност да изрази становище в 30 –дневен срок.

В отговор, на 05.11.2021г. дружеството е депозирало чрез пълномощник / „Ренус България“ ООД/

възражение.

След като е обсъдил представените доказателства и възраженията на дружеството, директорът на ТД Митница П. издал процесното Решение № Р. 3000-180/27.01.2022г./32-29122, с което е разпоредено да се коригират данните в митническа декларация с МРН 21BG003010026138R5, в това число: Дължим размер на вносното мито А00 – 307,02 лв.; Дължим размер на вносното мито А01 – 713,48 лв.; Дължим размер на ДДС В00 – 383,34 лв. С решението се отказва освобождаването на представеното обезпечение за стока пресни тиквички в размер на 2400 кг., като същото се задържа като плащане на дължимото вносно мито вносни мито.

Мотивите на административния орган са следните:

Посочва се, че според Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти, с който са дефинирани основните принципи, заложили при формиране на политиката на ЕС по отношение на селскостопанските продукти, в т.ч. и правилата при търговия с трети страни и формирането на вносните мита, спрямо някои продукти от сектора на плодовете и зеленчуците се прилага системата на входните цени. Според тази система, при внос на посочените стоки не се прилага единна ставка на митото, а различни ставки в зависимост от декларираната вносна митническа стойност. Посочва се, че практическото прилагане на правилата за определяне на митата за стоките, към които се прилага системата на входните цени, показва, че зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална – колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова по-ниско е митото. В случая, към датата на приемане на митническата декларация определената от ЕК СВС е 51,1 €/ 100 кг. Жалбоподателят е декларирал цена на закупуване в размер на 73,09 €/100 кг. Тъй като според митническия орган вносителят трябва да докаже, че декларираната от него цена не е завишена с цел избягване заплащането на митата, директорът на ТД Митница П. е приел, че не е доказана достоверността на декларираната при вноса митническа стойност.

В съдебното производство освен административната преписка са събрани и допълнително представени от жалбоподателя писмени доказателства.

По делото е изготвена и приета съдебно-икономическа експертиза, което съдът кредитира като компетентно и съответно на доказателствата по делото, с изключение на обсъдените в него правни въпроси. Според заключението на вещото лице, данните от фактурата съответстват на съпътстващите стоката документи, както и са декларирани пред митническите органи на Турция и на България. Цената на договорената стока между износителя и купувача е в съответствие с представеното доказателство за извършено плащане по процесната търговска фактура към турския доставчик. Направен е извод, че доставената стока по процесната фактура, е заплатена. Декларираната цена по търговска фактура съответства на цените декларирани пред митническите органи в държавата на износа и на вноса.

Вещото лице е посочило, че е налице съответствие в данните за стойностите, посочени в документите приложени към молбата за възстановяване на депозита, с тези декларирани в процесната митническа декларация. Доказано е наличието на реални стопански операции с внесените процесни стоки, регистрирани в счетоводните и данъчни регистри на жалбоподателя съгласно установения законов ред. Този извод е достигнат в следствие на обследване на всички представени документи, включително - доставна фактура, транспортни фактури за разходи до граница /митническата стойност при внос включва транспорт само до граница/, плащания към доставчика, осчетоводявания, дневници покупки / продажби и справки - декларации по ЗДДС и VIES декларации за вътреобщностни доставки. Във всички документи е посочена именно цената, която е по доставната фактура. Счетоводно са отчетени всички представени документи съгласно

ЗСч, налице е проследяемост и възможност да се извърши последващ контрол на стоките и процесите.

Вещото лице е посочило, че от наличната по делото информация се установява, че реално заплатената стойност за процесната стока по процесната митническа декларация НЕ НАДВИШАВА съществено (с повече от 50%) за деня на вноса.

Административен съд София-град, III отделение, 62 състав при така установената фактическа обстановка, прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок, от лице с правен интерес, срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Административния акт е издаден от компетентен съгласно чл.19, ал.7 от ЗМ орган, в необходимата форма и при спазване на административнопроизводствените правила.

Спорът в случая е относно съответствието на акта с материалния закон.

Съгласно чл.69 от Регламент (ЕС) № 952/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за създаване на Митнически кодекс на Съюза (МКС) митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с членове 70 и 74. В чл.70 от Регламент № 952/2013 е регламентирано определянето на митническата стойност въз основа на договорната стойност, която е действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Според чл.71, параграф 1, б. „д“ от МКС при определяне на митническата стойност, към действително платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки се прибавят разходите за транспорт и застраховка за внасяните стоки и разходите за товаро-разтоварните и обработващите операции, свързани с транспорта на внасяните стоки до мястото, на което стоките са въведени на митническата територия на Съюза.

Съгласно чл.181 от Регламент (ЕС) № 1308/2013, за целите на прилагането на митническата ставка по Общата митническа тарифа по отношение на продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците, входната цена на дадена партида е равна на нейната митническа стойност, изчислена в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета (Митническият кодекс) и Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията. За да се гарантира ефикасността на системата, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Комисията е приела Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) No 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) N 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) No 543/2011 на Комисията. Според чл. 75, пар. 1 от Регламента, за целите на член 181, параграф 1 от Регламент (ЕС) No 1308/2013 продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците и преработените плодове и зеленчуци, посочени в споменатия член, са тези, които са изброени в

приложение VII към настоящия регламент. Според пар. 2, когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос. Когато митническата стойност се изчислява в съответствие с член 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 (стойността, основаваща се на единичната цена), митото се приспада в съответствие с член 38, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/892. В този случай вносителят предоставя гаранция, равна на сумата на митото, което би подлежало на плащане, ако класирането на продуктите е извършено въз основа на приложимата фиксирана стойност при внос. Вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от споменатия регламент. Предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита. За да се докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея, освен фактурата вносителят предоставя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Ако при проверка компетентните органи на държавите членки установят, че изискванията на настоящия член не са спазени, те събират дължимото мито в съответствие с член 105 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

В решение от 21.09.2023 г. по дело C-770/21 Съдът на Европейския съюз е приел, че член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното лащане от вносителя. Според разясненията, дадени в т. 90 от решението на СЕС, разлика в цените с повече от 50% между декларираната договорна стойност и определената от Комисията стандартна стойност при внос е достатъчна, за да породви съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност /така и Решение от 16 юни 2016 г., EURO 2004, Hungary,

С-291/15, т. 38 и 39/. Това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажба на загуба на съответната партия на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партията от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи и други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партия, като например писмен договор, сключен между него и износителя или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партия /т.85/.

В случая, според заключението на вещото лице, реално заплатената цена за процесните стоки по процесната митническа декларация съответства на посочената във фактурата покупната стойност на стоките. В издадената от турския доставчик фактура, са посочени страните, внасяната стока, условията на доставка и подлежащата на плащане цена. Доставката е отразена в счетоводната отчетност и не е констатирана неправилност или неточност в счетоводните записвания.

Също така, вещото лице е установило, че заплатената от OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH сума за закупуване на стоката от Турция е в размер на 0,624 евро за килограм, докато СВС, определена от ЕК, е 51,1 €/100 кг., при което разликата между платената покупна цена и СВС не превишава 50%. С оглед на това и в контекста на насоките за правоприлагане, които се извличат от т.90 мотивите на решението на СЕС, не е налице съществено превишение на СВС.

Предвид установеното и с оглед обстоятелството, че декларираната в МД митническа стойност не се отличава съществено от определената от Комисията стандартна стойност при внос, следва да се приеме, че това не е достатъчно, за да породи обосновани съмнения относно достоверността на декларираната от вносителя договорна стойност (виж т. 90 от решението на СЕС по делото OGL - Food Trade и цитираната там практика). Наред с това, доказателствата по делото безпротиворечиво сочат, че декларираната стойност за процесните стоки е реално платената цена за тях цена и няма никакви обективни по делото в обратна насока, в това число не са установени от експертизата данни и документи за извършвани преводи от продавача в Турция към купувача или приспадане на плащания по отделни фактури.

При това положение и според утвърдената практика на ВАС /Решение № 309/11.01.2024г., постановено по адм. д. № 10583/2021г. на ВАС, Първо отделение; Решение № 1438/07.02.2024 г., по адм.д. № 9380/2021 г. на ВАС, Първо отделение; Решение № 2685/06.03.2024 г., по адм. д. № 8444/2021 г. на ВАС, Първо отделение;

Решение по адм. дело № 2586/2023 г. на ВАС, Първо отделение/ следва да се приеме, че не са налице основания да се счита за недостоверна и недоказана декларираната договорна стойност.

Предвид изложеното, извършените корекции в МРН 21BG003010026138R5 се явяват необосновани, а оспореният акт - незаконосъобразен поради противоречие с материалния закон, поради което същият следва да бъде отменен и преписката да се върне на компетентния орган за ново произнасяне съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото съгласно представения списък следва да бъде уважено.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2, предл. второ и чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 62 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „ОГЛ – ФУУД ТРЕЙД Л.“ ГМБХ Решение № Р. 3000-180/27.01.2022г./32-29122, издадено от директора на ТД Митница П..

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне при спазване на дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „ОГЛ – ФУУД ТРЕЙД Л.“ ГМБХ сумата 770 /седемстотин и седемдесет/ лева разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Съдия: